

[Gert Petersen]

jetunionen ikke vil respektere den. Derfor synes jeg altså, at statsministeren med nogle af de betragtninger løb en åben dør ind. Men der var naturligvis andre, hvor vi skal have undersøgt, hvad statsministeren mente. Det er nu ikke det, der er mysteriet, men nok så meget, hvad socialdemokraterne mente. Det er ikke spørgsmålet om, hvorvidt en nordisk atomvåbenfri zone ville have gavn af, at også andre områder blev inddraget – selvfølgelig ville den det – men det er spørgsmålet om, hvorvidt man skal gøre dens opkomst betinget af, at andre områder inddrages. Jeg vil gerne høre, om det var hr. Lasse Budtz' mening, for det var ikke min opfattelse af hans tale i første omgang. Da brugte han udtrykket, at man kunne tænke sig, at tilgrænsende områder blev inddraget. Det har jeg da ikke det mindste imod at man forhandler om, og det ville være godt, hvis det kunne ske. Spørgsmålet er bare, om selve zonen oprettelse skal være betinget heraf. Jeg mener, at man nok har gjort sagen meget vanskeligere for sig selv og i virkeligheden ikke tjent øjemedet, hvis man opstiller det som en betingelse.

Det andet spørgsmål, statsministeren stillede, var, om zonen oprettelse kun kan ske som led i en ny europæisk sikkerhedsordning, altså et alment europæisk arrangement, og det har faktisk været skiftende socialdemokratiske regeringers standpunkt. Hr. Lasse Budtz sagde ikke noget om i sin tale heroppefra, at det skulle være som led i et større europæisk arrangement. Vi må have at vide, om det stadig væk er meningen, for i så fald vil jeg hævde, at dagsordenen er misvisende. Deri står intet om et større europæisk arrangement; der står om at arbejde for Norden som atomvåbenfri zone. Punktum.

Så vil jeg godt yderligere føje til diskussionen om atomvåben på dansk jord i en krise- eller krigssituation spørgsmålet om, hvilken selvbestemmelsesret den danske regering med krigs-, undskyld, forsvarsministeren som deltager og det danske folketing har. Og da nu SNU's, altså statens sikkerheds- og nedrustningsudvalgs, bog om Norden som atomvåbenfri zone er blevet kanoniseret af hr. Arne Christiansen heroppefra, vil jeg tillade mig at gå videre med et citat fra den om denne sag. Jeg citerer følgende nøgterne betragtninger, som jeg synes man skulle lægge sig på sinde:

»Danmark og Norge indgår i den fælles NATO-strategi. Heraf følger, at såvel muligheden for anvendelse af kernevåben mod Warszawapagtens territorium i tilfælde af angreb mod Danmark og Norge som muligheden for indsættelse af kernevåben i det direkte forsvar af dansk eller norsk territorium, f.eks. mod indtrængende styrker, består, uanset om kernevåbnene er stationeret i Norden eller ej. Som alliancemedlemmer vil de to lande have nogen indflydelse på arten af en sådan anvendelse. Det er imidlertid under alle omstændigheder de allierede atommagter« – det er vore venner – »der i sidste instans afgør, om kernevåben skal bringes i anvendelse. I tilfælde af en krig, der har udviklet sig eller kan tænkes at udvikle sig til atomkrig, må det forventes, at det er disse magters opfattelse af egne vitale nationale interesser, der i første række er bestemmende for, om kernevåben benyttes i forbindelse med forsvaret af nordisk område.« – I den slags skrifter taler man altid om forsvar; der er ingen steder, man gør andet end at forsvare sig nu til dags. – »Mere specielle hensyn til nordiske medlemslande vil i så fald formentlig have mindre vægt.«

Det er ikke en samling gale NATO-modstandere, der har skrevet dette. Det er statens nedrustnings- og sikkerhedsudvalgs formandskab, deriblandt officerer og kendte kronikskrivere, som for øjeblikket angriber socialdemokratiet for at svigte NATO osv.; det er dem, der har skrevet disse nøgterne betragtninger.

Lasse Budtz (S):

Jeg glemte, da jeg sidst havde ordet, at meddele det ikke overraskende, at vi ikke kan stemme for det af hr. Arentoft fremsatte dagsordensforslag.

Til hr. Pelle Voigt, som så forfærdelig gerne vil have, at jeg siger noget pænt om SFs dagsorden, vil jeg sige, at jeg gerne vil sige noget pænt om den. Der står mange gode ting i den. Den er nok lidt kunstfærdig, men man kan måske også regne ud hvorfor, og det er fuldstændig renfærdigt. Vi synes altså, vores er mere enkel og klar, og vi vil hellere have den vedtaget, og vi vil allerhelst have den vedtaget også med SFs stemmer, for så mange stemmer som muligt bag en dagsorden gør dagsordenen stærkere.